

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

441.

Slavējami ir sargāt Valdoņu Zīmi. Lietderīgi ir pieradināties izprast Valdoņu tuvumu. Tāpat kā cilvēks nevar iztikt bez barības, tāpat lai tas pieķeras Hierarhijai. Nevis uzvelts balķis, bet lai ir modrs sargs, kas katru mirkli gatavs aizsargāt, un tā pavairot savus spēkus. Tāpat arī, lai gan jūs pietiekoši zināt par Vienīgo Gaismu, tomēr atkārtojiet, lai vairotu jūsu spēkus. Pat krusts i tas ir bezspēcīgs bez Sirds.

442.

Ļoti labi, ka jūs turat cieņā lielā upura dienas. Lai katra cilvēka sirds smeļ spēkus varoņdarbam no Pestītāja Kausa. Lai apklust ļaunprātība, kaut vai lielo ciešanu dienās, kad tika izliets Kauss visas Pasaules labā! Jāsaprot, ka visa Esamības centrs ir vienbūtīgs. Nevar būt divu griešanās fokusu, un neprātīgi ir tie, kas nepieņem Bezrobežības majestātiskumu; ar tādu mērogu tiek mērīts Neizsakāmais Upuris. Kad Zemes dabā steidzas Upuris, lai uzņemtos visas Pasaules nodarījumu, tad nav cilvēku valodā vārdu, lai aprakstītu šī svētā varoņdarba cēloņus. Var saprast visaugstākos vārdus, bet vienīgi sirds savas tiekšanās trīsās izpratīs cildeno skaistumu. Tāpēc māciet apstiprināt gara glābiņu, lai nekas tumšs nepieskartos Ugunīgā Kausa dienās.

443.

Tā Lielajās Dienās jāatceras visi nenogurstošie. Nedrīkst ne mirkli iegrimt cietsirdībā, kad vēl tagad asiņo ērkšķu Vainags! Tāpēc būsim taisnīgi.

444.

Viņš sakopja sevī visu Gaismu. Viņš bija pilns atsacīšanās no patības un zemes īpašuma. Viņš pazina Gara Pili un Ugunīgo Svētnīcu. Zemes lietas nedrīkst iemest Ugunī. Un Gara Pils nav zelta kases novietne. Tāpēc jāseko Cildenajam Piemēram. Dažreiz var salīdzināt šīs dienas priekšmetus, bet kā gan salīdzināt nākotnes priekšmetus? Nav salīdzināmi arī Ugunīgie Tēli, kuri tagad mums nepieejami. Tāpēc jādomā savā sirdī, lai ar cildeno piemēru palīdzību ieskatītos Ugunīgajā Pasaulē. Kaut vai uz mirkli atrasties Lotosa Laivā pret visām haosa viļņu straumēm. Jālūdz, lai patiesām grūtajā stundā varētu izbaudīt to pašu haosa pārlaušanas līksmi.

445.

Vai gan Augšāmcelšanās un Mūžīgā Dzīvība neievirza domu uz Esamības pamatu? Bet pat šīs neapstrīdamās patiesības sadarbības vietā novirza cilvēkus uz šķelšanos. Daudzas svētdevas straumes nolīst uz Zemi. Svētdevas parādība notiek daudz biežāk nekā domā, bet daudz retāk, nekā var cerēt ka cilvēki pieņem šīs svētās veltes. Tā Zemes iedzīvotāji savdabīgi īsteno brīvās gribas likumu. Tumšie visiem spēkiem mēģina nepieļaut Svētdevas parādības. Cilvēku patvaļa veicina dažādus sagrozījumus. Novērojams, ka dažreiz uzliesmo svētīgas domas un nodziest, it kā zem melnas rokas spiediena. Jums tika parādīts, ka pat spēcīgs stars ir tumšo viltības apdraudēts, tāpēc tā uzsvaroju vēl nedzirdēto laiku. Liela kļūda, ja kāds vēl turpina ieskatīt šo laiku kā parastu. Nekāda pašiedvesma un atmiņas nespēj palīdzēt kuģim vētrā, tikai Nākotnes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

izturīgā klints spēj noturēt enkuru! Cik daudz niknu balsu kauc izplatījumā, lai traucētu kuģa gaitu! Tāpēc tā traucas melnais ērglis, bet no Ausmas – Gaišais un Svētdevas strūklas!

446.

Visaugstākā maģija, patiešām nav nekas Ugunīgās Pasaules priekšā. Var pārliecināties, ka maģija spēj sacensties ar tumšajiem spēkiem, bet Ugunīgās Būtnes pārspēj pat augstāko maģiju. Jūs godājat Svēto Sergiju, bet vai Viņš kaut kur ir lietojis maģiju? Viņš pat neatļāvās “Gudro rīcību”, bet Viņam tomēr bija ugunīgi redzējumi. Viņš kā Sirds pacēlumu atzina tikai darbu. Te Viņš bija aizsteidzies priekšā daudziem garīgiem ceļiniekiem. Mēs runājam par sirdi, bet Viņš bija apguvis tieši avota spēku. Pat draudiem Viņš pretojās nevis ar burvju vārdiem, bet ar sirds lūgšanu.

447.

Ceļinieks paziņo, ka viņš iet pie paša Valdoņa. Tiesa, cilvēki brīnās par šādu nodomu, bet arī ciena tādu apņēmību. Ir jānosprauž sev visaugstākais mērķis, tikai tad ceļš neliksies atbaidošs. Visā dzīves laikā jāpiesaistās augstākajai kādībai. Jālieto augstākie mērogi, kuri vienīgie Augstāko Spēku cienīgi! Tikai attīstīta un norūdīta iztēle tuvina Ugunīgajai Pasaulei. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

448.

Stāvēšanu Valdoņa priekšā spēj apzināties tikai sirds. Valdoņa ietveršana sirdi rosina traukties katru gara kādību. Tikai iekšējā ietvere dos iejūtīgu izpratni. Nekas ārējs nenomazgās Kristus miesu. Nekas ārējs neatvietos sirds piepildīšanu ar Valdoni. Pat sīkās apziņas dzirkstis parāda, ka nekas nav salīdzināms ar gara uguni un skaidru ierosmi.

Jau sen visas reliģijas devušas šo likumu. Stāvēšana tā Kunga priekšā, stāvēšana Tiesneša priekšā, stāvēšana Valdoņa priekšā – vienbūtīgs jēdziens. Tālab ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim, cik ļoti vajadzīga ir stāvēšana Valdoņa priekšā.

449.

Valdonīgais gars pazīst patiesu Kalpošanu. Cilvēks, kas tiecas uz Patiesības izzināšanu, iedziļinās dzīvības pamatbūtībā. Bez šādas iedziļināšanās nav iespējams izzināt visas dzīvības būtību. Kāda savaldīšanās ir nepieciešama, lai cilvēks apgūtu pienācīgu cilvēcību. Un cik daudz enerģijas vajadzēs izlietot, pirms cilvēka gars atradīs savu patieso uzdevumu!

Hierarha Valdonīgais Gars ir tas spēks, kas modina apziņu, kas uz planētas pauž augstāko Patiesības izpratni. Gara Valdnieks – Ugunīgais Hierarhs! Cik daudz Spēka pauž šis diženais Uguns Sargs! Kāda cildena celtniecība balstās uz ugunīgā gara Valdnieka! Tā ceļā uz ugunīgo Pasauli iegaumēsim To svētīgo spēku, kuru pauž gara Valdnieks – Hierarhs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

450.

Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē izprast Vadošo Tēlu. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē atdot sevi Valdonim. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē vērst skatienu uz Augstāko. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē atdot sirdi Valdonim. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē kalpot Labuma Hierarhijai. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē izprast Gaismas kalpošanu izplatījumā.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli stāvēsim Gaismas Valdoņa priekšā.

451.

Lai nepieļautu salīdzinājumu apvainojumus, daži aiz vislielākās cieņas apgalvo – “Ne Tas, ne Tas”. Citi vispār aizliedz izrunāt vārdu “Dievs”, lai nepazemotu Augstākā diženumu – tik dažādi ļaudis tuvojas Bezrobežībai. Apziņas dziļumos viņi nojauš, ka nedrīkst izteikt vai salīdzināt to, kas augstāks par jebkuru priekšstatu. Aklais aptausta zemāko slāņu akmeņus, bet nepazīst torņa augstumu. Bet cilvēks nevar atrauties no Hierarhijas Kāpnēm. Ceļinieks nonāks līdz šīs augšupejas pakāpieniem.